

گفت‌وگوی صبا

با عوامل نمایش «عشق که میگن چیه؟»

پاسخ به سوالات نسل جدید با شکستن تابوها!

روی صحنه می‌رود. این نمایش همانگونه که از عنوانش پیداست به جستجوی دو نوجوان برای درک معنی و مفهوم عشق می‌پردازد و با بهره‌گیری از عروسک، ماسک و بخش‌های انیمیشنی اثری متفاوت ارائه می‌کند. در ادامه گپ‌وگفت خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

نمایش کودک و نوجوان «عشق که میگن چیه؟» به نویسندگی زهرا خسروی و کارگردانی آناهیتا غنی‌زاده پس از اتمام دور اول اجراها و استقبال بیش از ۴۴۰۰ مخاطب حال در دور دوم اجراهایش در سالن سینما تئاتر وزرا وابسته به کانون پرورش فکری کودک و نوجوان

مریم عظیمی

گفت‌وگو

پری محفوظی نژاد، طراح و عروسک‌ساز:

عروسک برای من مانند یک معجزه بود

اصلی کار است. و باید به درستی بنا شود. طراحی و مدل‌سازی با خمیر مجسمه‌سازی هر کدام تقریباً زمانی دو هفته‌ای می‌خواهد. بعد از مدل‌سازی نیز قالب‌گیری و اجرای پاییه ماشه را داریم و سپس اتصالات، و چندین بار چک و تست روی صحنه و روی تن عروسک‌گردان‌ها. به طور کلی ساخت و ساز عروسک‌های ماروت، عروسک‌های دو بعدی و اکسسوار و طراحی‌هایشان حدود دو ماه زمان برد.

بسیار مهم است که بتواند هم نگاه و زاویه دید کارگردان را در کار به اجرا در بیاورد و هم زیبایی‌شناسی خودش را. بنابراین گفتگو با سفارش‌دهنده در مسیر خلق اثر برایم اهمیت ویژه‌ای دارد. من و خانم غنی‌زاده عزیز که از پیشکسوتان مادر حوزه آموزش کودک و تئاتر هستند، عروسک‌هایی می‌خواستیم که وقتی کودک آنها را روی صحنه می‌بیند، برایش غریبه نباشد و بتواند با عروسک‌ها همذات‌پنداری کند. یعنی فکر کند که پدر بزرگ یا مادر بزرگش روی صحنه هستند و مخاطب بزرگسال یا میانسال‌مان هم حس کند که نمونه‌ای از خودش را روی صحنه می‌بیند. با توجه به اینکه همیشه در کارهای من رسیدن به ترکیب درستی از فرم و معنا بسیار مهم است در مرحله بعدی به این فکر می‌کنم که بر اساس خواست و دیدگاه کارگردان کدام تکنیک موثرتر و مناسب‌تر است و اینگونه بود که به تکنیک ماروت رسیدم. تکنیک ماروت تکنیکی در تلفیق با بدن است یعنی بخشی از عروسک، بدن عروسک گردانش است. عروسک‌های این نمایش نیز به دو دسته تقسیم می‌شدند. عروسک‌های ماروت و عروسک‌های دو بعدی مثل ماسک‌ها، اکسسوار صحنه، وسایل خانه و شهر مثل ماشین که در صحنه دیده می‌شوند. علت دوبعدی بودن این دسته نیز این بود که ما می‌خواستیم بخش مرور خاطرات و تخیلات را از نظر تکنیکی با بخش دیگر جدا کنیم و با این کار برای مخاطب که گذاری کنیم از نظر زمانی و مکانی بشود و هنگام تماشای نمایش سفر دلچسپی به صحنه‌های مختلف داشته باشد. متر بال ساخت صورت‌ها و دست‌های پدر بزرگ و مادر بزرگ پاییه ماشه است و هر چند که پاییه ماشه در ظاهر متر بال ساده‌ای به نظر می‌آید اما زمان بر و البته بسیار مقاوم و حرفه‌ای است. وقتی می‌خواهید همه چیز اصولی پیش برود مراحل اولیه مثل طراحی شخصیت و بعد از آن مدل‌سازی بیشتر طول می‌کشد. چون این دو مرحله مثل ستون‌های یک ساختمان، پایه

عروسک‌سازی برای شما چگونه آغاز شد؟ سال‌ها پیش در زمان کودکی‌ام و در زمان جنگ، وقتی که از خطر به صدا در می‌آمد باید با عجله به پناهگاه می‌رفتیم. مادر در پناهگاه ما را با عروسک مشغول می‌کرد البته عروسکی در پناهگاه نبود اما با یک سری از وسایل و خرده‌ریزی که با عجله جمع کرده بود یا حتی لباس‌های مان عروسک‌هایی برای ما می‌ساخت و این تأثیر زیادی روی من گذاشت. عروسک برای من همیشه مانند معجزه‌ای بود که ما را از بحران‌ها نجات می‌دهد. فکر می‌کنم که مادر و شرایط سخت جنگ روی علاقه‌ام به عروسک‌سازی تأثیر زیادی گذاشتند.

به صورت حرفه‌ای عروسک‌سازی را چگونه دنبال کردید؟

در دانشگاه رشته نمایش عروسکی را دنبال کردم. نمایش عروسکی خود متشکل از چند گرایش تخصصی‌تر صداپیشگی، عروسک‌گردانی و عروسک‌سازی است و من در زمینه ساخت و ساز علاقه بیشتری از خود نشان می‌دادم و خلاقیت در این زمینه بیشتر نمود پیدا می‌کرد از طرفی چون درک خوبی از اصول فنی و علم هندسه داشتم، از چالش‌های مربوط به طراحی مکانیزم در عروسک‌سازی استقبال می‌کردم. در واقع طراحی یک مکانیزم برای حرکات پیچیده عروسک‌ها یا وسایل متحرک صحنه برای من کار جذابی بود و در ساختن سخت‌ترین سازه‌ها به «ناممکن» فکر نمی‌کردم.

عروسک‌های این نمایش جزو کدام دسته از عروسک‌ها هستند؟ در زمینه طراحی چه مؤلفه‌هایی مد نظر بود و از چه متریالی برای ساخت آنها استفاده شده است؟

یک عروسک‌ساز ابتدا باید بداند که کارگردان چه می‌خواهد نه فقط به لحاظ هزینه‌ها یا فرم تصویر حتی از نظر معنا. برای یک طراح

